

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966718960.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Min Fader vilde endelig havt, at jeg skulde gaaet op paa Galleriet men jeg sagde, at det var Synd, om jeg, som ikke gjorde mig noget af <at> see Kongen der, som jeg kunde see i mine Vinduer, vilde Betage en Anden Pladsen, som var yderst forlegen for at komme der. Men Kongen kom ikke saa snart ind paa Salen førend Moltke tog min Fader til en Side og spurgte: *Biehl*, er Deres Daatter her? Ney; Deres *Excellence* svarede han, Hun er hiemme: Da var det ilde, sagde *Moltke*, jeg vilde have *præsenteret* hende for Kongen, men saa Hils hende fra mig, og siig, at hun har været *Materien* til Samtalen imellem Kongen og mig Lige fra Slottet af og hertil. Kort der efter var min Fader en Morgen ude hos ham, og da min Fader vilde gaae, sagde *Moltke*, har den gode gamle 118 *Nielsen* været hos Deres Daatter? Jkke for nyelig, svarede min Fader, saa vidt, som jeg veed. Saa kommer han nok, sagde *Moltke*, men Bed hende, at hun lader mig faae, det han skal tale med hende om, saa snart som mueligt. *Nielsen* kom ogsaa samme Formiddag, og sagde mig, at jeg skulde sende *Moltke* en Ansøgning til Kongen om Understøttelse til mit Ar-Beyde, som han ogsaa Bekom; og jeg fik derpaa de 200 Rdr Pension, som jeg nu har. *Resolutionen* Lydede: at denne Pension allernaadigst Blev mig tillagt for at for<t>sætte mine Arbeyder, der havde draget fremmede *Nationers* Opmerksomhed til mig, og skulde derfor følge mig hvor og i hvad Forfatning jeg var. Da *General Post Amtet* gjorde mig det Bekiendt tog jeg ud og takkede *Moltke*; han sagde, at han havde gjort sig megen Umage for at skaffe mig de 300, men *Post Directeurene* havde ikke været at Bringe dertil. Af en anden *Casse*, lagde han til, havde jeg nok kunde faaet dem, men saa var jeg Bange, at De ved en foregaaende Forandring maatte mistet dem igien, men her er De vis paa dem og overlever *Reventlau* Deres Fader, saa sørger han vist for Dem. Pensionen fik jeg ikke førend 1772, og jeg havde endda maattet Bie længere, dersom *Holmskiold* ikke var bleven første *Post Directeur*, men han paastod, at da Kongen havde givet mig det til mit Arbeydes Fortsættelse, saa Burde jeg ogsaa nyde det først og fremmest for nogen Anden.